

Han gav en Beskrivelse af de forskellige Kategorier af jugoslaviske Flygtninge og anbefalede at sende alle dem, der nu var paa fremmed Territorium, tilbage til deres eget Land, der nu var frit. Men dermed var Spørgsmaalet først og fremmest politisk og rakte ud over det økonomiske og sociale Raads Kompetence. Han vilde give de spanske republikanske Flygtninge og Jøderne, der ikke vilde tilbage til det Land, hvor de var blevet forfulgt, en Undtagelsesstilling. Men han mente, at de eksisterende Institutioner var tilstrækkelige til at løse Problemerne.

Udvalgets Formand Fraser foreslog det britiske Forslag ændret saaledes, at det økonomiske og sociale Raad skulde aflægge Beretning til Forsamlingens andet Møde. Det jugoslaviske Forslag maatte ogsaa gives Form af en Henstilling til Vejledning for Raadet.

Den *hollandske* Delegerede understregede Udvidelsen af Flygtningebegrebet til at omfatte ogsaa Personer, som ikke vilde tilbage til deres Land, og Personer, som var i deres eget Land, men havde maattet forlade deres Hjem. Efter hans Mening skulde — bortset fra Krigsforbrydere — vedkommende Flygtning staa frit i Spørgsmaalet, om han vilde tilbage til sit Land, medmindre han faldt ind under Udleveringsreglerne. Han skulde desuden have Krav paa Anbringelse andetsteds. Alle Arter af »Flygtninge« skulde undersøges, disse skulde klassificeres, midlertidig Hjælp organiseres for dem, Forbindelse skabes med de eksisterende Institutioner, og eventuelt skulde der træffes nye organisatoriske Foranstaltninger. Han anbefalede Anvendelsen af Kvinder i de mange nødvendige, mindre Udvalg og var stemt for, at Forsamlingen, før det overlod Spørgsmaalet til det økonomiske og sociale Raad, skulde opstille de almindelige Principper, der skulde være ledende for Spørgsmaalets Behandling.

Et *hollandsk* Ændringsforslag til det britiske Forslag blev senere fremsat i Overensstemmelse med disse Udtalelser.

Den *canadiske* Delegerede udtalte sig imod det jugoslaviske Forslag, som han kun gav en Indrømmelse med Hensyn til Faren for, at Krigsforbrydere skulde blive beskyttede som Flygtninge, og for det britiske Forslag.

Udenrigsminister Gustav Rasmussen gav i den som Bilag 6 Sp. 7449—56 gengivne Tale først Eksempler paa, hvor mange Kategorier af Flygtninge der var. Spørgsmaalet maatte tages op til ny og samlet Overvejelse, begyndende med en ny Bestemmelse af Begreberne. Men dernæst meldte sig en hel Række Spørgsmaal vedrørende Hjælpen til Flygtninge, deres juridiske Status, Institutioner til at beskæftige sig med dem, Faren for at komme til at beskytte Krigsforbrydere o. s. v. Udenrigsministeren erklærede sig enig i, at Sagen, som foreslaaet af den britiske Delegation, skulde oversendes til det økonomiske og sociale Raad, og pegede paa Betydningen af en praktisk finansiel Ordning, hvis man oprettede en særlig Institution.

Til Slut understregede Udenrigsministeren dels Faren for Danmark og Danskheden i Slesvig, hvis man der anbragte et stort Element af Tyskere fra andre Egne af Tyskland, dels Nødvendigheden af at fjerne de 210 000 Tyskere, der i Krigens sidste Tid var blevet sendt til Danmark.

Den *philippinske* Delegerede talte derefter for et intimt Samarbejde mellem UNRRA og den af Regeringerne i sin Tid oprettede Komité paa den ene Side og det økonomiske og sociale Raad paa den anden.

Den *polske* Delegerede gik ind for lignende Synspunkter som den jugoslaviske, idet han lagde Vægten paa, at ingen Quislinge maatte kunne kræve Hjælp. Han ønskede, at det økonomiske og sociale Raad skulde give en nøjagtig